

[Holstein.]

længere være med til. Vi staar overfor et nyt Land efter Verdenskrigen, Tyrkiet, et Land med vidtstrakte Muligheder i Lilleasien, et Land med Trang til en meget stor Import af saadanne forædlede Industri-varer, som den danske Industri i særlig Grad er i Stand til at producere. Jeg sigter her først og fremmest til hele den danske ypperlige Jernindustri, men det samme gælder rimeligvis ogsaa vor Næringsmiddelindustri og andre Industrier. Da der indledes Forhandlinger med Tyrkiet, rejser Tyrkiet Krav om at faa en Tariftraktat og Ønsker om at faa bundne nedsatte Satser i Danmark for tyrkisk Tobak og tyrkiske Tæpper. Nu skulde man ærlig talt tro, at det maatte være et ret harmløst og ret urisikabelt Foretagende for Danmark at binde Satserne for tyrkiske Cigaretter og tyrkiske Tæpper, det skulde neppe kunne bringe hverken den danske Stats Finanser eller de danske Erhvervs Økonomi i Fare. Hvis Forholdet saa var det, at vi til Gengæld for en saadan Binding kunde have faaet ekstragode toldpolitiske Vilkaar i Tyrkiet for Import der af danske Industri-artikler, først og fremmest af Jernindustriens Artikler, Maskiner af den ene og den anden Art, Landbrugsmaskiner, Kølemaskiner, Transportmaskiner, Cementmaskiner, elektriske Maskiner, saa synes det mig, at den Kompensation, som ønskedes fra tyrkisk Side, var overmaade billig og rimelig. Og at der maatte kunne oparbejdes et meget betydningsfuldt og meget værdifuldt Marked i Tyrkiet for den danske Jernindustri, synes mig at ligge klart for den, der følger blot en lille Smule med med Hensyn til de erhvervsøkonomiske Vanskeligheder, som Tyrkiet staar overfor, først og fremmest hvad angaar den tyrkiske Landbostand, som i overvejende Grad er en Bondestand, og som den nuværende tyrkiske Regering ønsker at ophjælpe og faa til at gaa over til moderne europæiske Driftsmetoder. Tyrkiet er jo dernæst et Land, der er i Færd med at oparbejde sit Trafikvæsen, det anlægger nye Veje og nye Jernbaner. Vi har haft danske Delegerede dernede, danske Militære, til at fastsætte det nye Tyrkisk Grænser. Der har været danske Ingeniører dernede for at anlægge nye Jernveje og til andre Foretagender. De er vel anskrevne hos Tyrkerne, fordi de er dygtige, og fordi de kommer fra et lille neutralt Land. Og fra de Stormagters Side, som har Interesser i Tyrkiet og Lilleasien, ser man gerne Erhvervsrepræsentanter og Ingeniørrepræsentanter

fra en lille Nation, som er de paagældende Stormagter venligsindet. Skulde det da ikke være muligt at oparbejde et fortrinligt Marked for danske Maskiner baade paa det trafikale Omraade og paa Landbrugets Omraade i Tyrkiet? Den tyrkiske Bonde pløjer med en Plov, som bruges for 200 Aar siden. Hvad vilde en dansk Fraugdepløj ikke kunne gøre for Underværker i Tyrkiet! De smaa udholdende tyrkiske Heste er fuldt ud i Stand til at trække en Fraugdepløj i den lette, tørre Jord dernede, som er langt lettere at bearbejde end vor fugtige, stive danske Lerjord. En Fraugdepløj vilde kunne gøre Underværker, ligesaa danske Nordstens Tærskværker, som er billige, udmærkede og praktiske. Det samme gælder en Mængde andre danske Redskaber og Maskiner, Kølemaskiner o. s. v.; hvis der gaas over til Mejeridrift dernede, tillige Mejerimaskiner. Og endelig vore Cementmaskiner ved Anlæg af Havne og Veje. Alt dette maa utvivlsomt kunne faa et meget betydningsfuldt Marked i Tyrkiet, og for at faa en privilegeret begunstiget Toldstilling paa det tyrkiske Marked for dansk Eksportindustri havde vi ikke behøvet at gøre andet end at binde vore Toldsatser for tyrkiske Tæpper og tyrkiske Cigaretter. Men det nægter man fra dansk Side at gøre, fordi man vil have en ren Mestbegunstigelsestraktat. En saadan Politik er i mine Øjne overmaade kortsynet og doktrinær og strider i Virkeligheden ganske mod Socialdemokratiets erhvervspolitiske Program om et tidssvarende Arbejde for Udvidelsen af de danske Industrimarkeder i Udlandet.

Paa lignende Maade som i Tyrkiet, saaledes ogsaa i et nyt Land som Lithauen. Der er utvivlsomt ogsaa i Sydamerika, i det nærmere Asien, rundt omkring i Verden, endnu meget værdifulde Markeder at erobre for dansk Eksportindustri, forudsat at man fører en tidssvarende Traktatpolitik. For det er jo ikke nogen Begrundelse, at man fra Regeringens Side og fra Modstanderne af en saadan Politik Side henviser til dette: Ja, men vi bliver jo i Kraft af vor Mestbegunstigelsestraktat stillet lige saa godt som de andre mestbegunstigede Lande; England har nu ogsaa sluttet en Mestbegunstigelsestraktat med Tyrkiet, og saa bliver Danmark stillet som England. Men naar nu Danmark netop har Specialkvalitetsvarer paa Jernindustriens Omraade og paa andre Omraader, som ingen andre Lande fabrikerer lige saa godt, saa gjaldt det netop om, at Danmark for saadanne